

Tytuł

Nowe podejścia do polityki szkolnictwa wyższego w Afryce: Ocena programu Unii Afrykańskiej 2063 w kontekście Środkowoafrykańskiej Wspólnoty Gospodarczej i Walutowej

Podsumowanie

Niniejsze badanie krytycznie ocenia dostosowanie polityki szkolnictwa wyższego w subregionie CEMAC do Agendy 2063 Unii Afrykańskiej, koncentrując się na implikacjach dla rozwoju kapitału ludzkiego i integracji regionalnej.

Rozdział pierwszy stanowi wprowadzenie i tło badania, omawiając znaczne niewykorzystane zasoby ludzkie w Afryce oraz znaczące braki w szkolnictwie wyższym. Podkreśla trwałe skutki kolonializmu na systemy edukacyjne w Afryce i wynikające z tego konsekwencje. Przedstawiono problem badawczy, określając kluczowe kwestie do zbadania, w tym zgodność polityk szkolnictwa wyższego na szczeblu krajowym i subregionalnym z Agendą 2063. Cele i pytania badawcze podkreślają znaczenie badania, mając na celu eksplorację sposobów, w jakie polityki szkolnictwa wyższego krajów CEMAC mogą być dostosowane do Agendy 2063 w celu skutecznego przyczynienia się do rozwoju kapitału ludzkiego. Zdefiniowano kluczowe terminy, takie jak edukacja, szkolnictwo wyższe, orientacja polityczna i modernizacja. Określono zakres badania, obejmujący perspektywy historyczne, współczesne i przyszłe polityk szkolnictwa wyższego w subregionie CEMAC.

Rozdział drugi bada stan szkolnictwa wyższego w krajach CEMAC, w tym w Kamerunie, Czadzie, Republice Środkowoafrykańskiej, Gwinei Równikowej, Gabonie i Republice Kongo. Analizuje trwałe skutki wpływów kolonialnych na systemy edukacyjne tych krajów. Rozdział przedstawia analizę porównawczą systemów szkolnictwa wyższego, podkreślając podobieństwa i różnice, jednocześnie kładąc nacisk na zasady harmonizacji i regionalizacji, które są fundamentalne dla Agendy 2063 i CESA (Continental Education Strategy for Africa). Omawia tło historyczne i ambicje edukacyjne Agendy 2063, szczególnie inicjatywę CESA. Rozdział przedstawia również strategię wdrażania Agendy 2063 w subregionie CEMAC, stanowiąc podstawę do zrozumienia wyzwań i możliwości napotykanych w dostosowywaniu polityk szkolnictwa wyższego do celów kontynentalnych.

Rozdział trzeci rozwija temat, obejmując dogłębną i krytyczną analizę historii i teorii szkolnictwa wyższego w Afryce. Śledzi rozwój szkolnictwa wyższego od czasów przedkolonialnych przez kolonializm po reformy po uzyskaniu niepodległości. Analizowane są różne perspektywy teoretyczne, takie jak postkolonializm, dekolonializm, modernizacja, globalizacja, neoliberalizm, feminizm i teorie konfliktów. Rozdział podkreśla wyzwania związane z dostosowywaniem

systemów edukacyjnych do lokalnych kontekstów oraz teoretyczne podstawy polityki edukacyjnej. Identyfikuje luki w literaturze, szczególnie potrzebę bardziej kompleksowych badań nad wpływem dziedzictwa kolonialnego i potencjałem zharmonizowanych polityk w celu wzmocnienia rozwoju kapitału ludzkiego w Afryce.

Rozdział czwarty szczegółowo opisuje projekt badawczy i metodologię, w tym podstawy filozoficzne badania, podejście metodologiczne, metody zbierania danych i procedury analityczne. Rozdział opisuje użycie teorii ugruntowanej i oprogramowania NVivo do analizy danych, zapewniając wysokie standardy akademickie i zasady etyczne. Przedstawiono źródła danych pierwotnych i wtórnych, z danymi zbieranymi poprzez rejestry administracyjne, publikacje naukowe, teksty prawne, książki, materiały konferencyjne i raporty. Omówiono również jednostkę analizy, strategię badawczą, obszar i ustawienia badania. Przedstawiono kwestie etyczne i ograniczenia badania, zapewniając kompleksowy przegląd metodologii badawczej.

Rozdział piąty prezentuje kluczowe wyniki badania, podkreślając krytyczną potrzebę reform polityki i wzmocnionej współpracy w celu dostosowania systemów szkolnictwa wyższego do aspiracji Agendy 2063. Omówiono dane demograficzne oraz historyczny rozwój PAUGHSS, podkreślając wpływ polityk edukacyjnych na rozwój regionalny. Rozdział podkreśla znaczenie harmonizacji standardów edukacyjnych i integracji systemów wiedzy rdzennych. Kluczowe ustalenia ujawniają znaczne rozbieżności w standardach edukacyjnych, bariery językowe i utrzymujący się wpływ systemów edukacyjnych z czasów kolonialnych, które utrudniają skuteczną realizację CESA i Agendy 2063. Rozdział kończy się krytyczną refleksją na temat roli szkolnictwa wyższego w promowaniu zrównoważonego rozwoju i wzmocnianiu kapitału ludzkiego w subregionie CEMAC.

Rozdział szósty syntetyzuje kluczowe ustalenia i refleksje na temat teoretycznych i praktycznych implikacji dostosowywania szkolnictwa wyższego do Agendy 2063. Omówiono wyzwania i możliwości reformy polityki oraz integracji regionalnej, podkreślając rolę edukacji w rozwoju społeczno-ekonomicznym. Rozdział kończy się zaleceniami politycznymi mającymi na celu wspieranie współpracy subregionalnej, podnoszenie standardów edukacyjnych i promowanie reform politycznych w celu ustanowienia bardziej zorganizowanego i skutecznego systemu szkolnictwa wyższego. Przedstawiono propozycje przyszłych badań, podkreślając potrzebę ciągłej oceny i dostosowywania polityk edukacyjnych w celu osiągnięcia celów Agendy 2063.

Badanie kończy się podsumowaniem, potwierdzającym tezę, iż dostosowanie polityk szkolnictwa wyższego do Agendy 2063 jest kluczowe dla wspierania rozwoju kapitału ludzkiego i postępu społeczno-ekonomicznego w subregionie CEMAC.